

Paweł Jan Nowacki

1905 – 1979

Urodzony w 1905 r. w Berlinie, Tam uczęszczał do gimnazjum. Od 1919 r. w Poznaniu, gdzie uzyskuje maturę. Studia wyższe ukończył w 1929 r. we Lwowie jako inżynier elektryk. Już podczas studiów publikował wartościowe prace. W 1928 r. został asystentem prof. K. Idaszewskiego. Doktorat obronił w 1937 r. *ze szczególnym odznaczeniem*. Równocześnie kierował różnymi projektami technicznymi, elektryfikował warszawski węzeł kolejowy, uruchamiał górnicze urządzenia wydobywcze.

W 1940 r. przedostał się do Francji, a później do Anglii. Ma znaczące osiągnięcia w rozwoju sprzętu radarowego dla angielskiego lotnictwa. Jako pułkownik RAF dopuszczony do tajemnic wojskowych *Top secret* mógł wrócić do Kraju dopiero w 1947 r. Udał się do Wrocławia by zastąpić prof. K. Idaszewskiego na stanowisku Kierownika Katedry Maszyn Elektrycznych. Tu zainspirował swoich współpracowników i wychowanków do stworzenia Szkoły Naukowej Maszyn Elektrycznych. Jako inżynier i uczyony zajmował się bardzo różnorodną tematyką, niekiedy dość odległą od elektryki.

W 1953 r. przeniósł się na stałe do Warszawy obejmując na tamtejszej Politechnice Katedrę Elektrotechniki Teoretycznej, a nieco później Katedrę Energetyki Jądrowej. Równocześnie zajmował się automatyką, biocybernetyką i wieloma innymi zagadnieniami.

W 1961 r. powołano Go na członka rzeczywistego PAN oraz członka Szwedzkiej Królewskiej Akademii Technicznej.

Spoczywa na Cmentarzu Komunalnym w Warszawie. W r. 2005 nadano Mu pośmiertnie tytuł członka honorowego SEP.